

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi kiinteistörekisterilain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Eduskunnalle on vuoden 1999 valtiopäivillä annettu hallituksen esitys n:o 159/1999 vp laiksi kiinteistörekisterilain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi. Maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiasta nyt koolla olevalle eduskunnalle mietintönsä n:o 2/2000 vp.

Eduskunta edellyttää, että eräiden rasitteiden lakkaamisesta annettavan lain tullessa voimaan rasitteiden lakkauttamiseen liittyvistä määräaikoihin sidotuista oikeuksista tiedotetaan mahdollisimman tehokkaasti.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

kiinteistörekisterilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä toukokuuta 1985 annetun kiinteistörekisterilain (392/1985) 1 §, 2 §:n 1 momentin 5 ja 6 kohta ja 2 momentti sekä 8 ja 14 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 274/1998, 2 §:n 1 momentin 6 kohta ja 2 momentti laissa 559/1995 sekä 14 § osaksi laissa 244/1994, seuraavasti:

1 §

Kiinteistöistä ja muista maa- ja vesialueiden rekisteriyksiköistä pidetään kiinteistörekisteriä. Kiinteistörekisteri sisältää tietoja yksiköiden ominaisuuksista ja sijainnista sekä yksiköitä koskevia muita tietoja sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Kiinteistörekisteri on osa kiinteistötietojärjestelmää.

2 §

Kiinteistörekisteriin merkitään kiinteistöinä:

5) valtion omistamalle alueelle luonnon-suojelulain (1096/1996) tai sitä ennen voimassa olleen lainsäädännön mukaisesti perustetut suojelualueet (*suojelualue*);

6) lunastuksen perusteella erotetut alueet (*lunastusyksikkö*);

Muina rekisteriyksikköinä merkitään kiinteistörekisteriin yhteiset alueet sekä yleisistä teistä annetun lain (243/1954) mukaiset, tieoikeudella hallittavat tie- ja liitännäisalueet samoin kuin vastaavin perustein ennen 1 päivää tammikuuta 1958 lunastetut alueet, jos tietä edelleen käytetään yleisenä tienä.

8 §

Jos kiinteistörekisteriin merkitty muu kuin sijaintia tai pinta-alaa koskeva tieto poikkeaa merkinnän perusteena olleesta toimitusasiakirjassa olevasta tiedosta tai merkintä on puutteellinen taikka jos muu kiinteistörekisterissä oleva edellä tarkoitettu

tieto on väärä tai rekisteristä puuttuu muuhun kuin toimitusasiakirjoihin perustuva siihen merkittävä tieto, rekisterin pitäjän on korjattava rekisterissä oleva virhe. Kiinteistön sijaintia ja pinta-alaa koskevan tiedon kiinteistörekisterin pitäjä voi tarkentaa tai muuttaa luotettavan selvityksen perusteella.

Tiedon korjaamisesta on tiedotettava asianomaisen kiinteistön omistajalle tai haltijalle, jos tiedolla, jota korjaus koskee, on omistajalle tai haltijalle oleellista merkitystä, eikä tiedon muuttamisesta ole hänelle aikaisemmin tiedotettu. Jos kiinteistön omistavat useat yhdessä tai jos oikaisu koskee kiinteistöjen yhteistä aluetta, riittää tiedon antami-

nen jollekulle kiinteistön omistajista tai haltijoista tai yhteisen alueen osakkaista.

14 §

Sijaintitiedon on oltava numeerisessa muodossa siten, että kiinteistöjaotus voidaan tarpeen vaatiessa tulostaa kartaksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta .

Tämän lain 14 §:n säännös tulee voimaan viiden vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta.

Laki

eräiden rasitteiden lakkaamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tämä laki koskee maanmittaustoimituksissa valtiolle uittoa varten perustettuja rasitteita sekä kiinteistöjä varten perustettuja karjanajoa ja pellavain liotuspaikkaa koskevia rasitteita.

2 §

Valtiolle eri aikoina perustetut uittoa palvelevat rasitteen luonteiset käyttöoikeudet, joita ei ole perustettu vesilain (264/1961) tai sitä ennen voimassa olleen vesioikeuslain-säädännön mukaisesti uittajalle uittosäännöllä, lakkaavat korvauksetta siitä lukien, kun asianomaista vesistöaluetta koskeva uittosääntö kumotaan tai, jollei vesistöalueella ole tämän lain voimaan tullessa voimassa uittosääntöä, tämän lain voimaantulosta lukien. Samasta ajankohdasta lukien rasitteesta vapautuva alue siirtyy korvauksetta sen omistajan vapaasti hallittavaksi.

3 §

Maanmittaustoimituksissa kiinteistöjä varten perustetut karjanajoa ja pellavain liotuspaikkaa koskevat rasitteet lakkaavat kahden vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta.

Kiinteistöllä, jonka omistaja tämän lain voimaan tullessa käyttää karjanajorasitteessa tarkoitettua aluetta sen alkuperäiseen tai muuhun kulkemistarkoitukseen, on oikeus saada yksityisistä teistä annetun lain (358/1962) mukainen tieoikeus, jos sanotun lain 84 §:n mukaiset tien lakkauttamisen edellytykset eivät ole olemassa. Tieoikeutta koskevasta vaatimuksesta on ilmoitettava kirjallisesti maanmittaustoimistolle viiden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta lukien.

4 §

Edellä 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun rasitteen lakkaamisesta aiheutuvasta vahingosta ja haitasta voi rasitteeseen oikeutetun kiinteistön omistaja saada rasitteesta vapautuvan kiinteistön omistajalta korvauksen, jos hän ilmoittaa korvausvaatimuksestaan kirjallisesti maanmittaustoimistoon viiden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Maanmittaustoimiston on määrättävä edellä 1 momentissa ja 3 §:n 2 momentissa tarkoitettujen vaatimusten johdosta suoritettavaksi tarpeelliset toimitukset. Karjanajorasitteen lakkaamisen johdosta suoritettavaa kor-

vausta tai annettavaa tieoikeutta koskeva vaatimus on tutkittava ja ratkaistava noudattaen soveltuvien osin mitä yksityisistä teistä annetussa laissa säädetään.

Jos 2 momentissa tarkoitetussa toimituksessa annetaan tieoikeus karjanajoa koskevan rasiitteen lakkaamisen johdosta sen kiinteistön alueelle, jota koskeva rasite lakkaa, tieoikeus annetaan korvauksetta eikä tällöin rasiitteen lakkaamisesta ole määrättävä maksettavaksi muuta korvausta, jollei erityistä syytä ole.

5 §

Tässä laissa säädetystä kiinteistötoimituksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kiinteistönmuodostamislaissa (554/1995) ja sen nojalla annetussa asetuksessa säädetään rasiitetoimituksesta. Toimituksessa ei kuitenkaan

ole laadittava karttaa, jollei toimituksen suorittaminen sitä välttämättä edellytä.

6 §

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun kiinteistö- tai tietotoimituksen kustannukset maksetaan valtion varoista.

7 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

8 §

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta .

Laki

oikeudesta entiseen tiealueeseen annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan oikeudesta entiseen tiealueeseen 21 päivänä toukokuuta 1954 annetun lain (245/1954) 1 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 773/1991, ja

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa ja laissa 149/1999, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Yleisistä teistä annetun lain mukaisessa yleistietoimituksessa todetaan kiinteistöön tai kunnan omistukseen siirtynyt tiealue ja sen pinta-ala sekä merkitään alue karttaan ja tarvittaessa maastoon. Kunnan omistukseen siirtyneet alueet muodostetaan, sen mukaan kuin on tarkoituksenmukaista, yhdeksi tai useammaksi kiinteistöksi tai liitetään kunnan ennestään omistamaan kiinteistöön noudattaen soveltuvin osin, mitä kiinteistönmuodostamislaissa (554/1995) erillisen alueen kiinteistöksi muodostamisesta säädetään.

Mikäli yleistietoimitusta ei ole vireillä, kiinteistörekisterin pitäjä antaa hakemuksetta määräyksen sellaiseen kiinteistötoimitukseen, jossa edellä tarkoitettu kiinteistönmuodostaminen suoritetaan. Ennen toimitusmääräyksen antamista on kuultava asianomaista kuntaa.

Kunnan omistukseen asemakaava-alueen ulkopuolella ennen 1 päivää heinäkuuta 1991 siirtynyt entisen yleisen tien alue, joka ei kuulu ennestään kiinteistöön, muodostetaan tilaksi tai liitetään kiinteistöön kiinteistönmuodostamislain 41 §:ssä tarkoitetussa toimituksessa. Määräyksen toimituksen

suorittamiseen antaa maanmittaustoimisto
hakemuksetta kuultuaan sitä ennen asian-
omaista kuntaa. Toimituskustannukset mak-
saa kunta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta .

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000
